

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

ເລກທີ 1222 /ອຫ.
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 07 DEC 2005

ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ
ສຳລັບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງຢູ່ໃນ ສປປລາວ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ສະບັບເລກທີ 01/99/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 02/99/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3/04/99.
- ອີງຕາມຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ ວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມລະບັບເລກທີ 1/ນຍ, ລົງວັນທີ 2/02/2002.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ດັ່ງນີ້:

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1: ຈຸດປະສົງ.

ເພື່ອກຳນົດຫຼັກການລວມ, ວິທີການ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດ ຕາມກວດກາ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ປຸງແຕ່ງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 2: ຄວາມໝາຍຄຳສັບ.

1. ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ:
ແມ່ນຂັ້ນຕອນເພື່ອກຳນົດບັນດາຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນ ແລະ ການສິ້ນສຸດໂຄງການ.
2. ຜົນກະທົບ: ໝາຍເຖິງຜົນກະທົບຂອງໂຄງການຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
3. ຜູ້ທີ່ຖືກກະທົບ: ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຫລື ອົງການຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດໃນໂຄງການໃດໜຶ່ງ ແລະ ມວນຊົນຜູ້ທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບ ຈາກໂຄງການນັ້ນໆ, ຜູ້ທີ່ມີການພົວພັນ, ມີຄວາມສົນໃຈ ຫຼື ຖືກກະທົບໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຈາກໂຄງການ.
4. ອົງການຮັບຜິດຊອບພັດທະນາໂຄງການ: ໝາຍເຖິງອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງ ຖິ່ນ, ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຂັ້ນພື້ນຖານໃນການຕັດສິນອະນຸມັດ, ອອກໃບອະນຸຍາດຕໍ່ໂຄງການພັດທະ ນາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ.
5. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ: ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ມີການວາງແຜນ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ ຫຼື ທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ ແລະ ເອີ້ນວ່າຜູ້ສະ ຫັບ ສະໜູນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການ.
6. ໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ: ໝາຍເຖິງບັນດາກິດຈະກຳ 23 ປະເພດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດ ຕາ 9 ກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.
7. ສິ່ງແວດລ້ອມ: ໝາຍເຖິງສັບພະສິ່ງທັງປວງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນທີ່ຢູ່ອ້ອມເບົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ: ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ອື່ນໆທີ່ມີສາຍກ່ຽວພັນ ແລະ ສິ່ງຜົນ ສະທ້ອນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນທັງທາງບວກ ແລະ ທາງລົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ, ການຄົງຕົວ ແລະ ການຂະ ຫຍາຍຕົວຂອງມະນຸດ ແລະ ທຳມະຊາດ.
8. ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ (Initial Environment Examination-IEE): ໝາຍ ເຖິງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສຳຫລວດ ແລະ ວິໄຈບັນຫາຕົ້ນຕໍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ເກີດ ມາຈາກການພັດທະນາໂຄງການ, ການຊອກຮູ້ບັນດາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນກໍ ລະນີທີ່ບໍ່ມີ ມາດຕະການໃນການ ປ້ອງ ກັນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມ.
9. ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ (Environment Impact Assessment full scale-EIA): ໝາຍເຖິງການສຶກສາ, ສຳຫລວດ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຄາດຄະເນຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະຍາວນານ ແລະ ການ ສະເໜີທາງເລືອກຕ່າງໆ ໃນການພັດທະນາໂຄງການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ພ້ອມ ດ້ວຍການກຳນົດ ມາດຕະການແກ້ໄຂ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ.

10. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ: ໝາຍເຖິງບັນດາມາດຕະການປົກປັກຮັກສາ, ຕິດຕາມຄວບຄຸມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມາດຕະການອື່ນໆ ຊຶ່ງຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເໝາະສົມ.
11. ແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ (Environmental Management Plan): ໝາຍເຖິງແຜນການທີ່ຊັບຊ້ອນເຖິງບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຕ້ອງຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະເວລາກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ສິ້ນສຸດໂຄງການເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ພົ້ນເດັ່ນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ການກະກຽມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ແຜນເວລາ, ແຜນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນທີ່ຕ້ອງຖືກປະຕິບັດໃນໄລຍະເວລາກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ສິ້ນສຸດໂຄງການ ແລະ ການສະເໜີງົບປະມານ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ.
12. ການສິ້ນສຸດໂຄງການ: ແມ່ນການສິ້ນສຸດສິດນຳໃຊ້ ຫຼື ຢຸດຕິການກໍ່ສ້າງ, ການນຳໃຊ້ໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການ.
13. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ: ໝາຍເຖິງຂະບວນການແຈ້ງການ, ຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ເກັບກຳເອົາຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ຄາດຄະເນວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈເພື່ອນຳເອົາຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນຂອງການຕັດສິນໃຈ, ກຳນົດທິດທາງ ແລະ ຫຼັກການໃນການພັດທະນາໂຄງການນັ້ນໆ. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນຍັງໝາຍເຖິງການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນກອງປະຊຸມ ເພື່ອຮັບຟັງ ຫຼື ກອງປະຊຸມອື່ນໆ ທີ່ອົງກອນຂອງລັດຖະບານຈະພິຈາລະນາການອອກອະນຸມັດ ຫຼື ຮັບຮອງບົດ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໂຄງການ.
14. ການວິໄຈບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ: ໝາຍເຖິງການຄົ້ນຄວ້າໄຈ້ແຍກບັນຫາຕ່າງໆ ຂອງໂຄງການທີ່ອາດສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການກຳນົດວ່າໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ ທີ່ສະເໜີມານັ້ນຈຳເປັນ ຫລື ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດການສຶກສາ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
15. ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ: ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ, ໂດຍທາງອ້ອມ ຫລື ຜູ້ ມີຄວາມສົນໃຈໃນໂຄງການຊຶ່ງລວມມີ: ອົງການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ປະຊາ ຊົນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ອົງການຊ່ວຍເຫລືອ, ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ພາກສ່ວນທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິ ການອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3: ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດ.

ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຄຸ້ມຄອງກວດກາການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ.

ພາກທີ II

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 4: ວ່າດ້ວຍຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປ

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານຕ້ອງບັນຈຸເອົາການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການເຂົ້າໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນໃຈອອກອະນຸມັດ ຫຼື ຮັບຮອງ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ຫຼື ໃນການຮັບຮອງເອົາ ໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.
2. ກົມອຸດສາຫະກຳຈະເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າອອກບັນທຶກຖານຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ: ມາດຕະຖານ, ຄຳແນະນຳສຳລັບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຜັນຂະຫຍາຍບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃນການດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງບັນດາໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ ທີ່ເອີ້ນວ່າອົງການຮັບຜິດຊອບພັດທະນາໂຄງການ. ມາດຕະຖານ ແລະ ຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ ອວຕສ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 5: ຂັ້ນຕອນຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນແຜນວາດ 1, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາຂັ້ນຕອນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການສະເໜີໂຄງການ.
2. ການພິຈາລະນາກວດກາໂຄງການ.
3. ການວິໄຈດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ.
4. ການທົບທວນຄືນ ແລະ ຮັບຮອງການວິໄຈໂຄງການ.
5. ຕ້ອງການຫຼືບໍ່ຕ້ອງການການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ. ຖ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ. ກຳນົດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການສຶກສາຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ.
6. ຮັບເອົາການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ.
7. ທົບທວນຄືນ ແລະ ອະນຸມັດການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ. ຕ້ອງການ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ, ກຳນົດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ. ຖ້າບໍ່ຕ້ອງການເຮັດການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດຕ້ອງສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການ ດັ່ງກ່າວ.
8. ຮັບເອົາການກຳນົດຂອບເຂດໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ແບບລະອຽດ.

9. ອະນຸມັດການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ.
10. ຮ່າງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ.
11. ທົບທວນ ແລະ ອະນຸມັດການດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສຶກສາວ່າ ແຜນ ດັ່ງກ່າວຮຽກ ຮອງໃຫ້ມີການສຶກສາ ເພີ່ມເຕີມຫຼືບໍ່ ຫຼື ຄວນປະຕິເສດໂຄງການ.
12. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.
13. ຕິດຕາມກວດກາ, ຕີລາຄາ, ເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ປັບປຸງແຜນດັ່ງກ່າວກ່ອນດຳເນີນການ ກໍ່ສ້າງ, ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ການສິ້ນສຸດໂຄງການ.

- ໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກ່ອນທີ່ຈະທຳການບຸກເບີກພື້ນທີ່, ວຽກດືນ, ຕັດຕົ້ນໄມ້, ຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານປະຊາຊົນ, ກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວອື່ນໆທີ່ເປັນ ຮູບປະທຳທີ່ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 6: ບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນແລ້ວ.

1. ໂຄງການ ຫລື ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນແລ້ວ ແລະ/ຫຼື ສຳເລັດກ່ອນວັນປະກາດໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສະບັບນີ້; ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ພື້ນເດັ່ນຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ປັດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບເບື້ອງຕົ້ນ ຫລື ການປະເມີນຜົນກະທົບແບບລະອຽດ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສຍຫາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກໂຄງການ.
2. ບັນດາກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຈັດປະເພດໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງທີ່ໄດ້ດຳເນີນມາກ່ອນແລ້ວ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການເຫຼົ່ານັ້ນລາຍງານຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ພື້ນເດັ່ນທີ່ສືບເນື່ອງມາຈາກການດຳເນີນງານຂອງໂຄງການ ແລະ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນດາຜົນກະທົບທີ່ໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການນັ້ນໆ. ການພັດທະນາ, ອະນຸມັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນທຶກທຸກໆທີ່ວາງອອກ ຫຼື ລະບຽບການທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳໄດ້ວາງອອກ. ແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການໃດໜຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮອງໂດຍກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ມາດຕາ 7: ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

1. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຂັ້ນຕອນຄວາມຮັບຜິດຊອບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

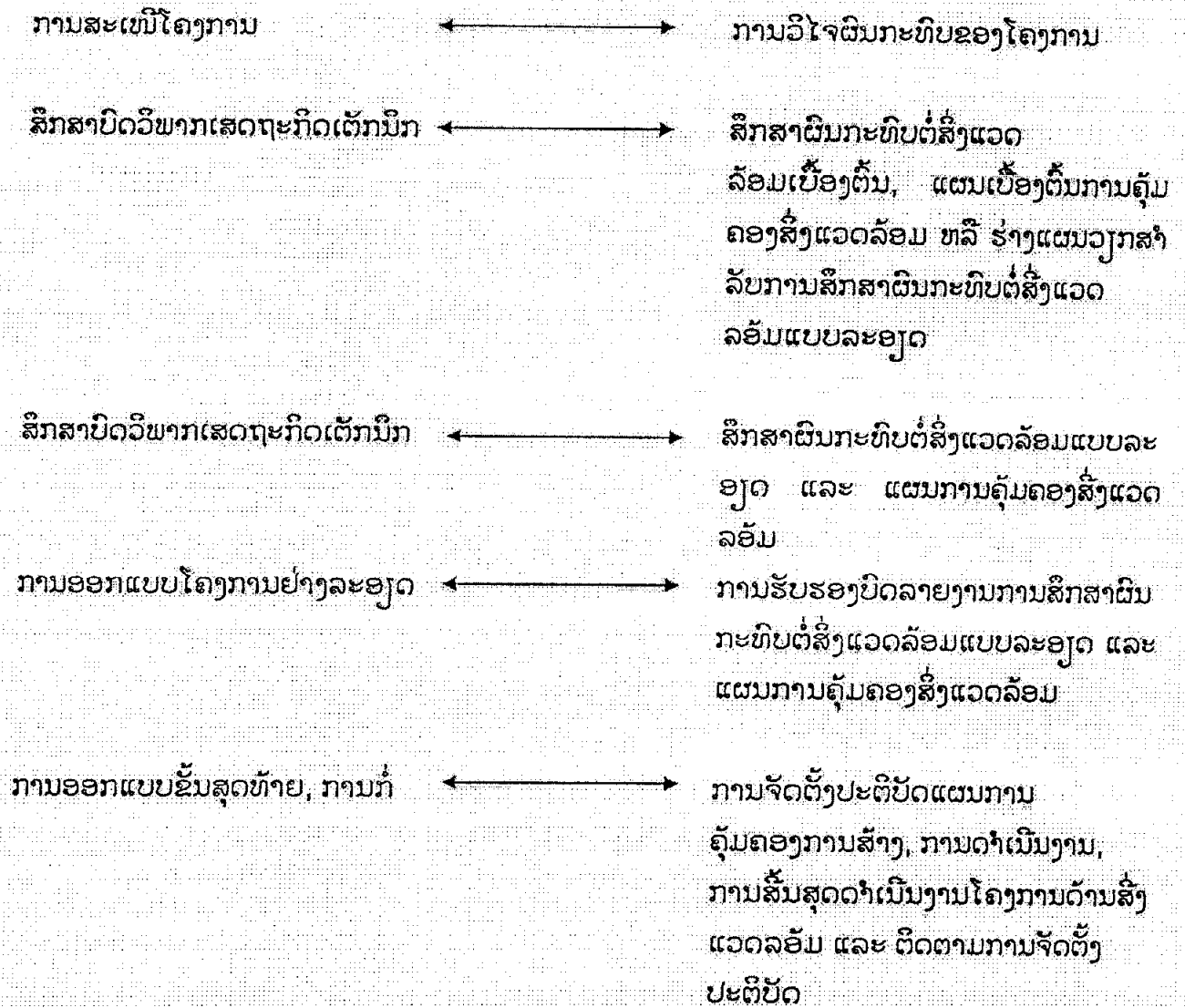
ອົງການຈັດຕັ້ງ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ຂະແໜງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳບຸກຄົນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ວິໄຈບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການ. 2. ກວດຄືນ ແລະ ພິຈາລະນາຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບ ຫລື ແຜນຄຸ້ມ ຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ 3. ພິຈາລະນາ, ຮຽກຮອງໃຫ້ມີການທົບທວນຄືນເທົ່າທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ແນະນຳການ ອະນຸມັດ ຫຼື ຮັບຮອງຮ່າງ ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ບັນຈຸເອົາຂໍ້ໃດ ນຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້: <ol style="list-style-type: none"> (ກ) ແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື (ຂ) ຂອບເຂດໜ້າວຽກຂອງບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບລະອຽດ(ມາດຕາ 10 ແລະ 11) 4. ກວດຄືນ ແລະ ຮັບຮອງ ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບົດລາຍງານ ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ (EMP's IEE) ຕາມພາລະ ບົດບາດຂອງຂະແໜງການຕົນ, ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາບັນດາຂອບເຂດໜ້າ ວຽກການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ (EIA) 3. ເປັນເອກະພາບໃນການຕົກລົງຄັດເລືອກເອົາທີ່ປຶກສາທີ່ຈະມາດຳເນີນການ ສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ (EIA) 4. ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມແບບລະອຽດ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ 6. ກວດກາ, ຕິດຕາມ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ສອດ ຄ່ອງກັບ ບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ວາງໄວ້. 7. ຮັບເອົາການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງໃນໂຄງ ການ 8. ກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງ ແວດລ້ອມ (EMP)

<p>ເຈົ້າຂອງໂຄງການ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂັ້ນຕອນຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກະກຽມບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ຊຶ່ງລວມມີ: <ol style="list-style-type: none"> 1.1. ກະກຽມເອກະສານໂຄງການ 1.2. ຈັດໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ເພື່ອປະກອບຄໍາຄິດຄໍາເຫັນຕໍ່ໂຄງການ 1.3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນການສຶກສາຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ/ຫຼື ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບລະອຽດ 1.4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໜ້າວຽກບັນດາແຜນການທີ່ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມ ຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ 1.5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ຕິດພັນກັບການຕິດຕາມ ແລະ ການຕີລາຄາໂຄງການ 2. ຊອກຫາທີ່ປຶກສາສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ມີຄຸນອຸດທິ ແລະ ປະສົບປະການທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານທີ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້.
-----------------------	---

2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະບວນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນພາລະຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ລາຍຈ່າຍດັ່ງກ່າວນັ້ນຕ້ອງລວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຕິດພັນກັບການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນ ຊົນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງພາກລັດທີ່ໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການພິຈາລະນາ, ການລົງກວດກາໂຄງການໃນພາກສະໜາມ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອະນຸມັດໂຄງການ, ການສະໝອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການໃນໄລຍະການປະຕິບັດການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 8: ການກຳນົດຂັ້ນຕອນໃນການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕາມວົງຈອນ ຂອງໂຄງການ ບັນດາຂັ້ນຕອນຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຂັ້ນຕອນລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຂອງວົງຈອນໂຄງການ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຂອງການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 9: ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

1. ໂຄງການທີ່ຕິດພັນກັບການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນນັ້ນຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຮັບເອົາມວນຊົນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນການວິໄຈຜົນກະທົບ, ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ຮັບຮອງເອົາການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ.
2. ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນແມ່ນຕ້ອງ ລວມເອົາບັນດາກິດຈະກຳ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 1. ແຈ້ງການໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂຄງການຮັບຊາບ
 2. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂຄງການ ແລະ ຜົນກະທົບຕ່າງໆ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

3. ປຶກສາຫາລືບັນຫາຕ່າງໆກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຖືກກະທົບຈາກໂຄງການໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະການກຳນົດຂອບເຂດໜ້າວຽກທີ່ຕິດພັນກັບການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ໜ້າວຽກ ຂອງການສຶກສາ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ
 4. ຕອບບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຖືກກະທົບຈາກໂຄງການໃນໄລຍະເວລາຂອງການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ,
 5. ເປີດໂອກາດໃຫ້ມວນຊົນໄດ້ປະກອບຄວາມເຫັນໃນເວລາອະນຸມັດ ຫຼື ຮັບຮອງໂຄງການ, ແລະ
 6. ເປີດກວ້າງໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງເຂົ້າຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂຜົນກະທົບທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ
3. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນໃນແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງດຳເນີນຕາມຮູບແບບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ, ພ້ອມທັງເປີດໂອກາດໃຫ້ບັນດາພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນເຂົ້າໃນການ ວາງແຜນ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.
 4. ບັນດາກິດຈະກຳການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນຈະຕ້ອງຖືກດຳເນີນໄປໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳວ່າດ້ວຍ: ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນທີ່ອາດຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ແລະ ໃນຂະບວນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
 5. ກໍລະນີມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຫລື ອົງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມອາດຈະພິຈາລະນາຂະຫຍາຍເວລາໃນການກວດກາວຽກງານການວິໄຈຜົນກະທົບຂອງໂຄງການ, ກວດກາບົດລາຍງານ ແລະ ການຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານ ສຶກສາຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກ III

ປະເພດໂຄງການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 10: ປະເພດຂອງໂຄງການ ອຸດສາຫະກຳແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ

ໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເພດ ຕາມລະດັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕາມມາດ 10 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ປະເພດ 1: ບັນດາໂຄງການທີ່ມີຜົນກະທົບສູງ.

ໂຄງການເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເຮັດການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມແບບລະອຽດ.

ປະເພດ 2: ບັນດາໂຄງການທີ່ມີຜົນກະທົບປານກາງ ຫລື ທີ່ມີທ່າອ່ຽງຈະສ້າງຜົນກະທົບສູງຕອ່ງເຮັດ
ການສຶກສາ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ຫລື ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ
ລ້ອມແບບລະອຽດ.

ປະເພດ 3: ບັນດາໂຄງການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕ່ຳ - ໂຄງການເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກຍົກເວັ້ນການ
ປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແຕ່ຕ້ອງມີແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 11: ການສະເໜີໂຄງການ

ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການປະກອບມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1) ເຈົ້າຂອງໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ ຕອ່ງສະເໜີໂຄງການຂອງຕົນຕໍ່ຂະແໜງອຸດ
ສາຫະກຳ ເພື່ອດຳເນີນການວິໄຈໂຄງການ, ຕາມປະເພດໂຄງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອຸດສາ
ຫະກຳປຸງແຕ່ງ. ໂຄງການທີ່ສະເໜີຈະຕອ່ງປະກອບດ້ວຍບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ
ລ້ອມຊຶ່ງລວມເອົາບົດສັງລວມໂຄງການ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ເຈົ້າຂອງໂຄງການ
 - ປະເພດໂຄງການ
 - ຂະໜາດໂຄງການ
 - ກຳນົດເວລາ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ
 - ທີ່ ຕັ້ງຂອງໂຄງການ
 - ວັດສະດຸທີ່ຈະໃຊ້ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ວັດຖຸຕິດທີ່ໃຊ້ໃນໄລຍະເວລາດຳເນີນ
ການຜະລິດ
 - ກຳນົດປະລິມານ ແລະ ຄຸນລັກຊະນະຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອປະເພດຕ່າງໆເຊັ່ນ:
ທາດອາຍ, ທາດແຂງ, ທາດແຫຼວທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພາວະທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການ
ກໍ່ສ້າງ ແລະ ການດຳເນີນ ການຜະລິດ.
 - ເປົ້າໝາຍໃນການນຳໃຊ້ແຮງງານໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນການຜະລິດ
(ຈຳນວນ ແລະ ແຫຼ່ງ ທີ່ມາ)
 - ຄາດຄະເນຜົນກະທົບທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ (ລວມທັງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງ
ຄົມ ຂອງໂຄງການ)
- 2) ບັນດາມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຊຶ່ງອາດຈະນຳໃຊ້ໃນໄລຍະຂອງການກໍ່
ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ສິ້ນສຸດຂອງໂຄງການ (ຖ້າມີການປິດໂຄງການ).
- 3) ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດເພີ່ມເຕີມທີ່ອາດຈະກຳນົດໄວ້ໃນບັນທຶກຖານຂອງບັນດາກົມກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະ
ຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳເພື່ອກຳນົດລາຍລະອຽດຕ່າງໆ ຂອງໂຄງການ ແລະ ການວິໄຈຜົນກະ
ທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- 4) ສຳລັບໂຄງການທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີປະເພດ 2 ຈຳເປັນຕ້ອງມີການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງ
ຕົ້ນ, ປິດສະເໜີລາຍລະອຽດຂອງໂຄງການຕອ່ງໄດ້ສະຫຼຸບຫຍໍ້ ແລະ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນບັນຫາໃດຄວນສຶກສາໃນ

ການກວດກາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນເຊັ່ນ: ຜົນກະທົບທີ່ຕົ້ນຕໍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຖ້າບໍ່ມີມາດຕະການປ້ອງກັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ໃນຕົວຈິງແລ້ວອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຕົວກຳນົດບັນດາໜ້າວຽກລະອຽດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນຂັ້ນຕອນຂອງການສຶກສາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ.

- 5) ໂຄງການທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີປະເພດ 1 ຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ, ລາຍລະອຽດຂອງໂຄງການຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບບົດສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ. ລາຍລະອຽດຂອງໂຄງການຕ້ອງສະຫຼຸບຢູ່ ແລະ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວນສຶກສາບັນຫາໃດ, ບົດສະເໜີໂຄງການຕ້ອງກຳນົດລະອຽດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງປະຕິ ບັດເຮັດໃນການ ສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- 6) ໂຄງການໃດທີ່ມີຫລາຍກິດຈະການທີ່ຕິດພັນກັນຢ່າງສະໝິດແໝ້ນບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ຕົວຢ່າງ: ໂຮງງານອົບໄມ້ຕິດພັນກັບໂຮງເລື່ອຍ ຫຼື ແຮ່ທາດຕິດກັບໂຮງງານຜະລິດແຮ່ທາດ ແລະ ບັນດາໂຄງການທີ່ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງໂຄງການໃຫຍ່, ຕ້ອງພິຈາລະນານຳກັນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂດ້ານສະພາບແວດລ້ອມອັນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 12: ການວິໄຈເອກະສານໂຄງການ ແລະ ກຳນົດເວລາ:

1. ກົມກຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງວິໄຈໂຄງການໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນຂອງໂຄງການເພື່ອພິຈາລະນາວ່າໂຄງການປະເພດດັ່ງກ່າວນອນຢູ່ໃນບັນຊີປະເພດໃດ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ບໍ່ ທີ່ຈະເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
2. ໃນການທົນທວນໂຄງການ, ກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າໂຄງການທີ່ສະເໜີມານັ້ນມີຂໍ້ມູນທີ່ສົມບູນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນການພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບໍ່. ຖ້າຂໍ້ມູນບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມແລ້ວເຮັດບົດສະເໜີໂຄງການຄືນໃໝ່ກ່ອນທີ່ຜູ້ພິຈາລະນາໂຄງການຈະໃຫ້ຄຳຕັດສິນຕໍ່ໂຄງການດັ່ງກ່າວ.
3. ເພື່ອໃຫ້ໂຄງການທີ່ສະເໜີມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ອົງການຮັບຜິດຊອບພັດທະນາໂຄງການອາດປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ກັບຊ່ຽວຊານສະເພາະຕົວຢ່າງ: ຖ້າໂຄງການນັ້ນຢູ່ໃນ ຫຼື ຢູ່ໃກ້ກັບເຂດປ່າສະຫງວນໃດນຶ່ງ ຫຼື ເຂດຊີວະນາໆພັນຈຳເປັນຕ້ອງປຶກສາຫາລືກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.
4. ໂຄງການໃດນຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນຕາຕະລາງ (ການຈັດແບ່ງປະເພດໂຮງງານ ແລະ ໂຄງການ) ແມ່ນອີງໃສ່ບາງເງື່ອນໄຂດັ່ງ ລຸ່ມນີ້:
 - ມີການລະເມີດບັນດາມາດຕະຖານການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ.
 - ມີການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີທີ່ຕ້ອງຖືກອະນຸລັກຖືກຢູ່ໃນສະພາວະອັນຕະລາຍ.
 - ມີການຍົກຍ້າຍຊຸມຊົນຈາກພື້ນທີ່ງເຂົາເຈົ້າເຄີຍອາໄສຢູ່.
 - ມີຜົນກະທົບແບບຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.

- ມີຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ຄຸນຄ່າທາງສັງຄົມ.
- ຄຸນຄ່າທາງຊີວະວິທະຍາ.
- ໄລຍະເວລາຂອງຜົນກະທົບ.
- ຄວາມຖີ່ຂອງຜົນກະທົບ.
- ເນື້ອທີ່ຖືກຜົນກະທົບ.
- ລະດັບຜົນກະທົບ.

5. ກຳນົດເວລາໃນການຄົ້ນຄວ້າແລະ ພິຈາລະນາເອກະສານໂຄງການລະດັບ 1 ແລະ 2, ກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງຕຳເນີນການວິໄຈໃຫ້ສຳເລັດແລ້ວ ພາຍໃນ 30 ວັນແລ້ວສົ່ງໃຫ້ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ຫ້ອງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນ 15 ວັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກົມກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳເຫັນດີ ຫຼື ບໍ່ເຫັນດີຕໍ່ຄຳເຫັນດັ່ງກ່າວ ຫຼື ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງແນະນຳໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່.

ຖ້າກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຫ້ອງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນ 15 ວັນລັດຖະການຈະຖືວ່າອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຫ້ອງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຫັນພ້ອມກັບຜົນຂອງການວິໄຈ ແລະ ການຕັດສິນໃຈຂອງກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາຍໃນ 10 ວັນ ລັດຖະການຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກອົງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຫ້ອງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົມກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການກ່ຽວກັບຜົນຂອງການວິໄຈ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທີ່ພົວພັນເຖິງບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

6. ກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳອາດຍຶດກຳນິດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂໍ້ 5 ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບັນດາມາດຕາຕ່າງໆ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາເພີ່ມເຕີມເພື່ອປະຕິບັດຈຸດປະສົງໃນການຮັບເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ.

7. ສຳລັບໂຄງການທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການກຳນົດໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ ແລະ ເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຜົນການວິໄຈ ແລະ ບັນດາບັນທຶກຖານຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ພາກທີ IV

ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ

ມາດຕາ 13: ຂັ້ນຕອນຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ

1. ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນຈະຕ້ອງແມ່ນບົດການສຶກສາໂດຍຫຍໍ້ທີ່ຢືນຢັນໃຫ້ເຫັນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໂຄງການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຖ້າບໍ່ມີມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ເໝາະສົມ. ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງມີການສຶກສາຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດຈັດຫາໄດ້ຈາກລັດຖະບານ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈັດພິມຂອງບັນດາໂຄງການທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ, ສະຖານທີ່ຕັ້ງ, ຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດພາກສະໜາມໂດຍລວມແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ.
2. ເຈົ້າຂອງໂຄງການອາດດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຈັດຫາທີ່ປຶກສາສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງເພື່ອດຳເນີນວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນແທນຕົນເອງ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳແຂວງຈະເຫັນດີໃຫ້ເອົາທີ່ປຶກສາດັ່ງກ່າວພອ້ມກັນນັ້ນ, ບົດລາຍງານຜົນຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຜົນປະໂຫຍດດ້ານການເງິນໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຂອງບັນດາທີ່ປຶກສາສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນໆທີ່ໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນວຽກງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ.
3. ອີງໃສ່ຜົນຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງກະກຽມບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ພົວພັນກັບບັນຫາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - (ກ) ບົດສະເໜີແຜນການຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ.
 - (ຂ) ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານ ແລະ ການກຳນົດໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງຖືກກຳນົດໂດຍຜ່ານຂະບວນການວິໄຈ ແລະ ອີງໃສ່ບັນດາບັນຫັດຖານທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍກົມກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.
4. ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງເປັນພາສາລາວ, ແຕ່ບົດລາຍງານທີ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຕ່າງປະເທດຕ້ອງເຮັດເປັນສອງພາສາຄື: ພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ.
5. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງຍື່ນບົດລາຍງານຂອງຕົນໃຫ້ກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຕັດສິນໃຈຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງ ລະບຽບການສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14: ການທົບທວນ ແລະ ຂັ້ນຕອນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ

1. ພາຍໃນ 7 ວັນລັດຖະການພາຍຫລັງທີ່ກົມອຸດສາຫະກຳ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳໄດ້ຮັບບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງແຈກຢາຍບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ອົງການກ່ຽວຂ້ອງຕາມສາຍຂວາງ, ອຳນາດ

ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມວນຊົນທີ່ຈະຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການເພື່ອປະກອບຄໍາເຫັນໃສ່ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ. ບັນດາອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ມວນຊົນຕ້ອງມີເວລາ 30 ວັນ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບສໍາເນົາເອກະສານເພື່ອສຶກສາຄື້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄໍາເຫັນ.

2. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ໃຊ້ໃນການແຈກຢາຍບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ.
3. ການທົບທວນບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກ່ອນອັນໝົດກົມອຸດສາຫະກຳ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງໄດ້ກຳນົດວ່າບົດສຶກສາຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວມີຄວາມສົມບູນທາງດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ມີຂໍ້ມູນທີ່ດີພຽງພໍທີ່ຈະເປັນພື້ນຖານແກ່ການສຶກສາຄື້ນຄວ້າ ແລະ ການຕັດສິນໃຈຕໍ່ໂຄງການດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຍັງບໍ່ສົມບູນ ຫລື ມີເນື້ອໃນທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງຜິດພາດຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການປັບປຸງບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຄືນໃຫ້ຄົບຖ້ວນຈຶ່ງໃຫ້ຄໍາຕັດສິນໃຈກັບໂຄງການນັ້ນ.
4. ເພື່ອກຳນົດວ່າບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວສົມບູນ ຫຼື ເປັນໜ້າພໍໃຈມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືກັບກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຊ່ຽວຊານ. ຕົວຢ່າງ: ຖ້າໂຄງການທີ່ສະເໜີມີຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ, ກໍຄວນມີການປຶກສາຫາລືກັບກະຊວງສາທາລະນະສຸກ. ຖ້າໂຄງການຕັ້ງຢູ່ໃນ ຫຼື ໄກ້ກັບເຂດປ່າສະຫງວນ ຫຼື ຊີວະນາໆພັນຈຳເປັນຕ້ອງປຶກສາກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ຖ້າໂຄງການອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ສັດນ້ຳ, ຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືກັບກົມປະມົງຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ຖ້າໂຄງການອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ບູຊານິຍະສະຖານ ຫຼື ສິ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍສໍາຄັນດ້ານວັດທະນາທຳອື່ນໆຕ້ອງປຶກສາກັບກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາທຳ. ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ບໍ່ມີຊ່ຽວຊານ; ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຫຼື ກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງນຳໃຊ້ຊ່ຽວຊານຈາກພາຍນອກ ແລະ ຄຳໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດແມ່ນເປັນພາລະຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ.
5. ບົນພື້ນຖານການພິຈາລະນາຂອງກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ຄໍາເຫັນຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ມວນຊົນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳອາດຈະພິຈາລະນາຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - (ກ) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການທົບທວນບົດລາຍງານ ແລະ ບັນດາຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງໂຄງການ.
 - (ຂ) ສົ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອສະເໜີຂໍອະນຸມັດ
 - (ຄ) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາທົບທວນແກ້ໄຂແຜນງານການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ (ຖ້າວ່າຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜນງານໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ)
 - (ງ) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂໃໝ່ກ່ຽວກັບການກຳນົດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ.
6. ພາຍໃນ 30 ວັນ ຂອງການດຳເນີນການສຶກສາບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງສົ່ງບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບການຕັດສິນຂອງຕົນຕໍ່ໂຄງການເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕາມຄວາມ

ເພາະສົມ. ບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວຕ້ອງລວມເອົາການສະຫຼຸບສັງລວມຂອງບັນດາຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນ, ເຫດຜົນຂອງການຕັດສິນໃຈ, ບັນດາມາດຕະການໃນການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມອື່ນໆ ຫຼື ບັນດາກິດຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາທີ່ໂຄງການນັ້ນໆຕ້ອງປະຕິບັດ.

7. ພາຍໃນ 10 ວັນ ຫຼັງຈາກອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ຮັບບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈຂອງກົມ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຈະຕ້ອງ:

- ກ. ອອກ“ໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກ່ຽວກັບບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ” ໃຫ້ໂຄງການ, ພ້ອມທັງກຳນົດ ຫຼື ບໍ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ.

- ຂ. ປະຕິເສດບົດສຶກສາຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

- ຄ. ສິ່ງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຄືນໃຫ້ກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ແນະນຳ.

- 8) ການຕັດສິນໃຈຂອງອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງອີງໃສ່ຄຳແນະນຳຂອງກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ມາດຕາ 15: ຫຼັກການທົ່ວໄປໃນການ ສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບລະອຽດ

1. ໂຄງການລະດັບ 1 ຕ້ອງດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ. ໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບບັນດາບັນທັດຖານທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດ ຖະກຳວາງອອກ.
2. ການສຶກສາຜົນກະທົບ ແລະ ການພິຈາລະນາບົດລາຍງານຂອງໂຄງການໃດນຶ່ງຕ້ອງມີລັກຊະນະທີ່ເປັນທຳ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຮູ້ໄດ້ເຖິງບັນດາທາງເລືອກທີ່ເໝາະສົມ, ຊຶ່ງແຕ່ລະທາງເລືອກຕ້ອງບັນຈຸເອົາບັນດາມາດຕະການໃນການປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
3. ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ ຈະຕ້ອງບັນລຸໄດ້ 4 ຈຸດປະສົງ ດັ່ງນີ້:
 - ກ. ການປະເມີນຜົນ ກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສໍາຄັນທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການ
 - ຂ. ກຳນົດການອອກແບບ ຫຼື ຫຼາຍວິທີການເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດບັນດາຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການໃຫ້ສຳເລັດ, ລວມທັງການກຳນົດບັນດາມາດຕະການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຈະເປັນຕົວຊ່ວຍໃນການປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ
 - ຄ. ເລືອກເອົາທາງເລືອກໃດນຶ່ງຈາກບັນດາຫຼາຍທາງເລືອກເຫຼົ່ານັ້ນ,
 - ງ. ນຳສະເໜີແຜນງານການຄຸ້ມຄອງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

4. ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດຕອ້ງປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ອາດຖືກດັດແປງໂດຍກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ຖືກອະນຸມັດ ຫຼື ພິຈາລະນາຄືນໂດຍອົງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
5. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕອ້ງຊອກຫາທີ່ປຶກສາສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນໆເພື່ອດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ການກຳນົດໜ້າວຽກທີ່ຕອ້ງປະຕິບັດການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕອ້ງກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບລະດັບຄຸນວຸດທິ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ທີ່ຈະມາດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຕອ້ງມີຄຸນວຸດທິເໝາະສົມໃນການດຳເນີນການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກທັງສອງພາກສ່ວນຄືຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
6. ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕອ້ງຖືກກະກຽມໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນດາເງື່ອນໄຂ, ໜ້າວຽກທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວນັ້ນ ແລະ ກັບບັນດາບັນທຶກຖານທີ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳວາງອອກ.
7. ທຸກໆ ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕອ້ງບັນຈຸເອົາແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກຳນົດດັ່ງນີ້:
 - ກ. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະເວລາຂອງການວາງແຜນ, ກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ສິ້ນສຸດໂຄງການ
 - ຂ. ແຜນການຕິດຕາມກວດກາ, ລາຍງານ ແລະ ການດັດແກ້ທີ່ຈະຕອ້ງຖືກປະຕິບັດຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 16: ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບລວມຂອງ ບົດລາຍງານ ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ

ກ. ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານ

1. ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕອ້ງພັນລະນາເຖິງສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມຕົວຈິງ (ດ້ານກາຍຍະພາບ, ຊີວະພາບ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ອັດທະນາທຳ) ໃນຂົງເຂດທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໂຄງການ. ການສຶກສານີ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລະອຽດ, ແຕ່ຄວນສຸມໃສ່ບັນຫາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໜ້າວຽກທີ່ຕອ້ງປະຕິບັດໃນການ ສຶກສາຜົນກະທົບ.
ບົດລາຍງານຈະຕ້ອງເປັນບົດເບີ້ມເຕີມຂອງການສຶກສາພາກສະໜາມທີ່ຄົບຖ້ວນໃສ່ກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມີການຈັດພິມແລ້ວເພື່ອກຳນົດສະພາບຂອງພື້ນທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົວຈິງ. ການສຶກສາພາກສະໜາມຕ້ອງລວມເອົາບັນດາກິດຈະກຳຂອງການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນໃນໂຄງການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.
2. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕ້ອງຍົກໃຫ້ເຫັນຢ່າງພ້ອມ 2 ທາງເລືອກ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າຂອງການອອກແບບ ຫຼື ວິທີການທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການພ້ອມທັງລະບຸທາງເລືອກທີ່ບໍ່ສາມາດນຳມາປະຕິບັດກັບໂຄງການເທື່ອ. ໃນນັ້ນ, ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕ້ອງຊີ້ບອກ ແລະ ສົມທຽບບັນດາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງ

ແວດລ້ອມຂອງແຕ່ລະວິທີທາງເລືອກ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຜົນກະທົບນັ້ນຄວນອະທິບາຍດ້ວຍການສົມທົບດ້ານປະລິມານເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສົມທົບດັ່ງກ່າວສາມາດເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ.

3. ບົດລາຍງານຕອັງກິດມີການໄຈ້ແຍກ, ຕີລາຄາ ແລະ ສົມທົບບັນດາມາດຕະການການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນບັນດາຜົນກະທົບຂອງແຕ່ລະທາງເລືອກ. ໃນກໍລະນີທີ່ບັນດາຜົນກະທົບບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນໄດ້. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕອັງກິດໄຈ້ແຍກບັນດາຜົນກະທົບນັ້ນອອກຢ່າງລະອຽດ ແລະ ສະເໜີວິທີຕ່າງໆ ເພື່ອໃຊ້ທົດແທນມາດຕະການປ້ອງກັນດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
4. ບົດລາຍງານຕອັງກິດເອົາວິທີທາງທີ່ດີທີ່ສຸດ, ເພື່ອສາມາດປະສົມປະສານກັບແນວຄວາມຄິດ ຫຼື ທິດທາງໃນການພັດທະນາຂອງໂຄງການນັ້ນໆ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຄຸນຄ່າດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໄວ້ໄດ້ດີທີ່ສຸດ.
5. ບົດລາຍງານຕອັງກິດໃຫ້ເຫັນບັນດາຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ພົວພັນກັບບັນດາກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ ແລະ ອະທິບາຍເຖິງວິທີທາງທີ່ຈະເຮັດບັນດາກິດຈະກຳເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນດາກົດໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
6. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕອັງກິດບັນຈຸເອົາແຜນງານການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສະເໜີເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຄວບຄຸມບັນດາຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ສິ້ນສຸດໂຄງການ.
7. ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດຕອັງກິດເປັນພາສາລາວ. ສ່ວນໂຄງການທີ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງສາກົນຕອັງກິດເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ.

ຂ. ຮູບແບບຂອງບົດລາຍງານ

1. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕອັງກິດປະຕິບັດຕາມບັນທຶກຖານທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍກົມກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.
2. ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕອັງກິດບັນຈຸເອົາບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ທີ່ບັນລະຍາຍເຖິງບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ບັນດາຂໍ້ສະຫຼຸບ.

ມາດຕາ 17: ການທົບທວນ ແລະ ການອະນຸມັດບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຈະເປັນຜູ້ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນ, ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການອະນຸມັດ ຫຼື ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບແບບລະອຽດ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນໂດຍປະສານສົມທົບກັບບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ກົມກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ໂຄງການ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດໃນສາຍຂວາງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ມວນຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຈາກໂຄງການ.
2. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕອັງກິດສິ່ງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ກົມກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຢ່າງໜ້ອຍ 3 ສະບັບ

ແລະ ໃຫ້ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງໜ້ອຍ 7 ສະບັບ ຫຼື ຕາມຈຳນວນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນດາບ້າວງກທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາຍໃນ 15 ວັນພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບ, ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງແຈກຢາຍບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວໄປຍັງຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ໂຄງການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ບັນດາກະຊວງ, ອົງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຈາກໂຄງການດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານສປປລາວ ບໍ່ມີຜູ້ຊ່ຽວຊານເພື່ອທົບທວນບົດລາຍງານຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳອາດຈະຈ້າງເອົາຜູ້ຊ່ຽວຊານຈາກພາຍນອກ. ສ່ວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ກ່ຽວພັນກັບບັນດາກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວຕ້ອງເປັນພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ.

3. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ໂຄງການຕ້ອງມີເວລາ 30 ວັນ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບສຳເນົາເອກະສານ, ເພື່ອປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ. ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງຖືວ່າບັນດາຄຳເຫັນດັ່ງກ່າວແມ່ນທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຕ້ອງບັນຈຸເຂົ້າໃນການພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງ ຫຼື ປະຕິເສດບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4. ໃນການທົບທວນບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ, ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ເພື່ອກຳນົດວ່າບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍທີ່ຈະເປັນພື້ນຖານແກ້ຂະບວນການສຶກສາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈຕໍ່ໂຄງການດັ່ງກ່າວ. ຖ້າບໍ່ສົມບູນເຊັ່ນ: ບັນດາຜົນກະທົບທັງໝົດຂອງໂຄງການບໍ່ຖືກວິໄຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຖ້າບົດແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຈະແຈ້ງ, ຜູ້ພິຈາລະນາໂຄງການຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການປັບປຸງບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າກ່ອນທີ່ຈະໃຫ້ຄຳຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບໂຄງການ

5. ກົມ ຫລື ພະແນກອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ໃຫ້ຄຳຄິດຄຳເຫັນຕໍ່ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການພາຍໃນ 30 ວັນ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບເອກະສານຂອງໂຄງການ.

6. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ, ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງດຳເນີນການພິຈາລະນາໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ 60 ວັນ ແລະ ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນໃດນຶ່ງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

• ຮັບຮອງບົດລາຍງານ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອອກ “ໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ” ພ້ອມກັບການກຳນົດບັນດາເງື່ອນໄຂສະເພາະໃນການພັດທະນາໂຄງການນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ. ບັນດາເງື່ອນໄຂ ດັ່ງກ່າວອາດຈະມີການປ່ຽນແປງໃນ:

(ກ) ການອອກແບບ ຫຼື ກໍ່ສ້າງໂຄງການ, ຖ້າ ອວຕສ ເຊື່ອວ່າການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວຈະສາມາດນຳໄປສູ່ ການ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການໄດ້.

(ຂ) ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ.

(ຄ) ການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານໂຄງການ.

- ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການສຶກສາສະເພາະເຈາະຈົງເພີ່ມເຕີມເພື່ອໄຈ້ແຍກບັນຫາຕ່າງໆໄດ້ຊັດເຈນ. ໃນກໍລະນີນີ້, ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດທີ່ໄດ້ປັບປຸງແລ້ວນັ້ນຈະຕ້ອງກວດກາຄືນໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງ.
- ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຈະຖືກປະຕິເສດກໍຕໍ່ເມື່ອພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ເຫັນສົມຄວນໃຫ້ຍົກເລີກໂຄງການ ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ) ມາດຕະການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສະເໜີບໍ່ສາມາດນຳໄປສູ່ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້.

ຂ) ບັນດາກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຕ່າງໆ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນພຽງພໍໃນການກຳນົດບັນດາຜົນກະທົບຂອງໂຄງການ.

7. ບໍ່ວ່າກໍລະນີໃດໆອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ກົມ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈຂອງອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມພ້ອມໃຫ້ຄຳອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ຄຳອະທິບາຍດັ່ງກ່າວ. ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ກັບໂຄງການເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນໄດ້ບັນດາແນວຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ໄດ້ຖືກຍ້ນຈຸເຂົ້າໃນການຕັດສິນໃຈຕໍ່ໂຄງການ.

ພາກທີ V

ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ

ມາດຕາ 18: ແຜນການ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງບົດລາຍງານການຄົ້ນຄ້ວາໂຄງການທີ່ຈະຕ້ອງສະເໜີ, ຊຶ່ງອາດຈະເປັນບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ຫລື ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດທີ່ຈະຕ້ອງສະເໜີ, ອະທິບາຍເຖິງບັນດາມາດຕະການການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນໃນໄລຍະການດຳເນີນໂຄງການ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງກວມເອົາທຸກມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຈະຕ້ອງຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະກ່ອນການກໍ່ສ້າງ, ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ການສິ້ນສຸດກິດຈະການ. ເນື້ອໃນຂອງແຜນທີ່ສະເໜີຈະຕ້ອງມີລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄູ່ສັນຍາ (ຜູ້ຮັບເໝົາ) ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.
 - ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ, ຄ່າຂົດເຊີຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ.
 - ການຄວບຄຸມການພັດທະນາໂຄງການໃນພື້ນທີ່ຫວງຫ້າມ ແລະ ເຂດສະຫງວນ

- ວາງຕະລາງເວລາການດຳເນີນງານ ແລະ ງົບປະມານທີ່ພຽງພໍເພື່ອຮັບປະກັນວ່າແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຈະສາມາດດຳເນີນໄປໄດ້
 - ບັນຫາອື່ນໆທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການໃດໜຶ່ງ.
2. ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມບັນທັດຖານຕ່າງໆ (ມາດຕະການວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄຳແນະນຳ) ທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.
 3. ຕ້ອງຮັບປະກັນດ້ານຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ, ຕ້ອງໄດ້ບັນຈຸເຂົ້າໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອຈະນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ.

ມາດຕາ 19: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ມາດຕະການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນຈະຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນການປະມູນ ແລະ ສັນຍາການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການປະມູນລາຄາຂອງໂຄງການ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາລາຄາໂຄງການ.
2. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າສັນຍາດັ່ງກ່າວຖືກປະຕິບັດໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້.

ມາດຕາ 20: ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການຕີລາຄາ

1. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງສ້າງທ້ອງຖານຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຂຶ້ນເພື່ອຮັບຜິດຊອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ຜູ້ທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມອາດຈະເປັນພະນັກງານຂອງໂຄງການເອງ ຫຼື ຈະເປັນໜ່ວຍງານເອກະລາດທີ່ດຳເນີນວຽກນີ້ສະເພາະ.
2. ກົມ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຕ້ອງເປັນຜູ້ຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ, ດຳເນີນການສຳຫຼວດກວດກາ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມເປັນປະຈຳ, ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເປັນຜູ້ຕິດຕາມກວດກາເປັນແຕ່ລະໄລຍະ (6 ເດືອນ ຫຼື 1 ປີ/ຄັ້ງ). ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆຂອງກົມ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນພາລະຂອງຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການ.
3. ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ, ການຕີລາຄາ ແລະ ການປະກອບຄຳເຫັນຕ້ອງບັນຈຸເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຕາມຄວາມເໝາະສົມຂອງການອອກແບບວິສາວະກຳ ແລະ ຂັ້ນຕອນການກວດກາການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໂຄງການ.

4. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງເຮັດບົດລາຍງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມປະຈຳ 1 ເດືອນ 3 ເດືອນ ແລະ 6 ເດືອນ ເພື່ອລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຕິດຕາມກວດກາຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການແລ້ວ ສິ່ງບົດລາຍ ງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
5. ຖ້າບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການບໍ່ນຳໄປສູ່ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມຢ່າງພຽງພໍ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການໂດຍຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຫຼື ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງໄດ້ທົບທວນ ແລະ ພິຈາ ລະນາແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຄືນເພື່ອຊອກຫາຂໍ້ຜິດພາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ.
6. ກົມ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັກສາໜ້າທີ່ໃນການກວດກາ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານ ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດບາດໃນການປົກປ້ອງສິ່ງ ແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ແລະ 42 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມ.
7. ເຈົ້າຂອງໂຄງການຈະຕ້ອງປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນ ຕາມກິດຈະ ກຳທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໃບ ຍັງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 21: ກໍລະນີສຸກເສີນ

ກໍລະນີມີເຫດສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະວາງແຜນ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ຫຼື ດຳເນີນການຜະລິດໂດຍປາສະຈາກ ການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້. ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະ ກຳ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືເພື່ອຊອກ ຫາຊ່ອງທາງຕ່າງໆໃຫ້ແກ້ໂຄງການ ແລະ ເພື່ອຮອງຮັບເຫດການສຸກເສີນ ດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄະນະ ກຳມະການຊີ້ນຳສະເພາະກິດຂຶ້ນເພື່ອດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ. ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳສະເພາະກິດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກຳນົດບັນດາກິດຈະກຳທີ່ຈຳເປັນໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນດາເຫດການສຸກເສີນນັ້ນໆ ໃຫ້ທັນເວລາ.

ພາກທີ VI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 22: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳສະເໜີໃຫ້ລາງວັນ, ໃບຍອ້ຍຍໍ ຫຼື ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດຈາກການປະເມີນຜົນຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ປຸງແຕ່ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 23: ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ລະເມີດຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ຈະຖືກລົງໂທດຕາມມາດຕະການຕ່າງໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ຕັກເຕືອນ, ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ມີການຢຸດຕິການດຳເນີນກິດຈະການຂອງໂຄງການ, ຍຶດ ຫຼື ລະບົບການຊຳລະຊະສາຍຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ອອກໃບປັບໄໝຕາມລະບຽບການຂອງກະຊວງການເງິນ, ມາດຕາ 51 ຫາ 54 ຂອງກົດໝາຍໄຟຟ້າ, ມາດຕາ 57 ຫາ 61 ຂອງກົດໝາຍບໍ່ແຮ່, ມາດຕາ 53 ຫາ 58 ຂອງກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ມາດຕາ 17 ຂອງລະບຽບການວ່າດ້ວຍການປະເມີນສິ່ງ ແວດລ້ອມ.

ພາກທີ VII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 24: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຢູ່ໃນ ສປປລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
2. ກົມ ຫຼື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳ ແລະ ປະສານງານກັບພາກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ເປັນໄປຢ່າງເໝາະສົມແລະເຕັມສ່ວນ.
3. ປະຕິບັດຕາມການຈັດແບ່ງປະເພດໂຮງງານ ແລະ ໂຄງການທີ່ຈະສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມ(ມີຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ)

ມາດຕາ 25: ຜົນສັກສິດຂອງຂໍ້ຕົກລົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ພາຍໃນ 120 ນັບຕັ້ງແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

ອອນເນີນ ພົມມະຈັນ